

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נוספות**

432

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרָעָה חָלָם וְהָיָה עֵמֶד עַל הַיָּאֵר"

**הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה
מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א**

לבן, צרת דינה, צרת יוסף והוא עמד בצדקו, כל כך היה גדול סבלו כמ"ש; "הייתי ביום אֶקְלָנִי הַקֶּבֶב וְקָרַח בְּלִלְקָה וַתִּדַּד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי" (בראשית' לא מ). וכאן מיד שאמר כמה מלים של צער, קיבל כזה עונש חמור בלי שום ויתור. וכל העונשים שאנו רואים כאן ושם באו בעיקר על ביטויים שאינם רצויים או שאין בהם צורך, מדוע כל כך חומרא? **אלא רואים מכאן; ש עצם השאלות שלנו מוכיחים עד כמה ירדנו וכמה אנו רחוקים מהרגשה אמיתית בדעתה של תורה, השגתנו כל כך קטנה ומצומצמת בדעת התורה הקדושה, עד כי לא מבינים ואנו מלאים רק קושיות, אבל באמת מה שאנו חושבים שזה עונש, לאמיתה של תורה זוהי טובה גדולה ורק לצדיקים גדולים כאבותינו שהם מבינים את המשמעות האמיתית של כל מאורע הקב"ה עושה טובות כאלה, מה אנחנו חושבים לטוב? אילו שר המשקים היה מיד מספר לפרעה על יוסף ויוסף היה משתחרר מיד זוהי בעינינו הטובה הגדולה.**

המשך בעמ' 2 <<<

אבל זה גופא; וכי בשביל שהוא צדיק יפסיד?
כיוצא בו אנו רואים באברהם אבינו; בגלל שאמר; "במה אֲדַע כי איִקְשְׁנָה" (בראשית' טו ח) נענש עונש כ"כ חמור. "כי גר יִהְיֶה זְרָעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (שם' יג) כל כך עינויים וצרות לכל בני ישראל; "וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת פְּנֵי יִשְׂרָאֵל פְּקָדָה. וַיִּמְכְּרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה" (שמות' א יג) וכל זה בגין מכשול קטן של שאלה קטנה מאברהם אבינו?

וכן גם **אצל יעקב אבינו אומרים חז"ל; 'בגלל שאמר לפרעה: 'מַעַט נָקְעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיַּי' (בראשית' מז ט) חסרו לו שלשים ושלש שנה משנות חייו' (בעלי התוספות). והרי סך הכל הוא ענה לשאלתו של פרעה? הרשב"ם פירש; 'שהיה לו ליעקב אבינו להיות שמח ולא להראות צרתו לחוץ ועל ידי זה לא היה פרעה שואל'. חומרה נוראה כזו להחסיר לו ל"ו שנה בעד כל מלה. וזה אחרי כל הצרות שעברו עליו; צרת עשיו, צרת**

בסוף פרשת וישב כתב רש"י על הפ'; "וְלֹא זָכַר שֵׁר הַמְּשָׁקִים אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁקָחֻהוּ" (בראשית' מג) מפני שתלה בו יוסף לזוכרו הוזקק להיות אסור שתי שנים, שנאמר; "אֲשֶׁרִי הֶגְבַּר אֲשֶׁר שָׁם ה' מִבְּשׁוֹחַ וְלֹא פָנָה אֶל רֵקֵבִים" (תהלים' מ ה) **ולא בטח על המצרים הקרויים רהב'. וחז"ל תולים את שתי השנים בגלל שתי לשונות של זכירה; "כי אם זָכַרְתִּי... וְהִזְכַּרְתִּי אֶל פְּרָעָה" (בראשית' מ יד) בגלל השתדלות זו; הוארך מעצרו לעוד שנתיים.**

אם נתאר לעצמנו את היסורין בבית הסוהר וכל שכן בית סוהר זה של מצרים יסורין בגוף ובנפש, אז רואים לכאורה יד קשה ממנו יתברך! כל כך קפידה על שאמר שתי מלים, לא לזכור לו את כל צדקותיו וכמה עמד בנסיונות! ולהוסיף עוד שנתיים על עשר שנים שכבר עבר, נורא ואיום! סוף סוף אחרי עשר שנים בבית סוהר זה כל כך נורא! אם פלט כמה מלים לשם השתדלות, נכון אומרים חז"ל; 'שהקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה' (יבמות' קכא:)

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

אבל ליוסף הצדיק זוהי רעה נוראה; שאילו היה תיכף משתחרר היה חושב שזה הודות להשתדלותו, דהיינו; שההשתדלות מועילה ואולי לכל הפחות קצת, אף על פי שיוסף היה כל כך צדיק ותלה הכל בידי שמים; "אַלְקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרַעֲזָה" (בראשית' מא טז) אבל סו"ס היה מתגנב בלבו ששתי המלים שאמר לשר המשקים הם שעזרו והועילו להוציאו מבית האסורים ובוזה היה משיג קצת חסרון בהשגחה ובטחון לפי מדרגתו הגבוהה.

אשר על כן; כשהרגיש בעצמו שזה מכשול התפלל לה' שישכיח את בקשתו מלבו של שר המשקים, יצא במרידה מוחלטת נגד המחשבה שהצלתו תלויה בהשתדלות של בן אדם; "אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם" (ירמיה' יז ה) הוא הבין שזוהי המכשול הכי גדול, זוהי הרעה הכי גדולה והחסרון הכי חמור בנפשו; אם הוא יתלה את הצלתו בהשתדלות של בן אדם. ולהיפך; הטובה הכי גדולה שעשו לו מן השמים, שהשכיחו את הדברים מלבו של שר המשקים ולא נשאר שום זכר.

כמה לימוד זה חשוב הוא לנו בימים אלו של חנוכה; כידוע ההבדל בין חנוכה לפורים הוא; שבפורים; היה הכל בדרך נס ללא מלחמה ושום דבר טבעי רק צום של שלשה ימים, לא כן בחנוכה; חיילים מלחמות הנס מלוכש בלבוש של טבע ועל זה הגמ' שואלת; 'מאי חנוכה' (שבת' כא:); ומספרת הנס של פך השמן שזוהי העיקר, 'ימים טובים בהלל ובהודאה' (שם) חכמינו ז"ל כל כך פחדו וחששו שמה הדורות הבאים יטעו ויתלו את ההצלה במלחמה ובדרך טבעי וכמו שאנו רואים היום לצערנו בעולם החופשי שעושים ענין גדול מ'מכבי' ומתפעלים כל כך מן הנצחונות עד כי שוכחים את ההשגחה ואת מקור הנסים!

אם כן זה חסד גדול מן השמים להעניש יוסף ולהוסיף לו שתי שנים כדי להוציא ממנו את זו הטעות, כמה חסרון היה לו אילו היה מצליח שר המשקים להוציא אותו מיד מבית האסורין? מה שאנו חושבים להצלה; זה בכיה לדורות, אף כי הכל בדקות לפי מדרגתו של יוסף הצדיק, אבל אחרי העונש כמה גדול קידוש ה'! שכדאי כל הסבל בגלל שתי מלים וכן כל העונשים לאבותינו אברהם ויעקב זה חסד ה' כדי ללמד לדורות, שההשתדלות לבטוח באדם זהו; "אָרוּר" ולא יצא ממנו שום תועלת, להיפך; "פְּרוּף הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ" (ירמיה' יז ז) הלימוד הזה נוגע לנו ולכל ישראל.

ואין זה מקרה שקוראים פרשת מקץ דוקא בימים אלה של חנוכה. והכונה; שלא נטעה ח"ו גם בני חנוכה שזה היה; "כְּחֵי נַעֲצָם יְדִי" (דברים' ח יז) אלא ה' הוא המושיע. ולא כמו אלה רח"ל שנטלו את הקליפה וזרקו את הפרי. וזהו; 'שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה' (על הנסים) עלינו להתחזק בהשגחה ובטחון ולא לתלות בשום נברא אלא לצפות רק לבורא יתברך. (דגל המוסר').

"וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת פְּרַעֲזָה לֵאמֹר פְּלַעְדֵי אֲלֹקִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פְּרַעֲזָה" (בראשית' מא טז).

אנחנו נחשוב תמיד; כי יראה וחכמה שני דברים המה ומי שהוא ירא ה' הוא צדיק גדול אך לא תואר חכם יהלמנו, למשל; איש אשר יברך מבורך לאות כי הנהו מקורב לו יתברך, אבל האם נתברר בזה כי הנהו גם חכם ונבון ויש לסמוך עליו בהנהגת בית מסחר גדול? אמנם לא נשתרש בנו זה הטעות רק מאשר נשכח מאתנו ברבות הימים; כי; "הֵן יִרְאֵת ה' הִיא חֲכָמָה" ('איוב' כח כח). והיראה איננה לכל פושט יד להעשות ירא וצדיק בין לילה, אבל יש להיראה מהלכים על פי דרכי חכמה ובהם אופן השגחה, להתחזק במהלכה ובקניית חכמה ומקרא מלא אמר הכתוב; "הֵן יִרְאֵת ה' הִיא חֲכָמָה".

והנה יוסף פתר חלום פרעה בו הודיעו אלקים עתידו וכאשר יוסף אמר; "בְּפִלְעֵי אֲלֹקִים יַעֲנֶה... פרעה השתומם ואמר לעבדיו: "הֲנִמְצָא כְּזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֲלֹקִים בוּ" (בראשית' מא לח) הלא הכירוהו רק לאיש אלקי אשר אך תואר צדיק וכדומה יהלמנו ולא תואר חכם. והנה פרעה אמר תיכף בשמעו פתרונו: "אֲחֵרֵי הוֹדִיעַ אֲלֹקִים אוֹתָךְ אֶת כָּל זֹאת אֵין נִבּוֹן וְחָכָם פְּמוֹד" ('שם') ומסר לו תיכף הנהגת כל ארץ מצרים וגם עשהו למשנה למלך, מה יתרון חכמה מצא בו, הלא רק כצדיק ומקורב לו יתברך ראה אותו?

אכן פרעה היה חכם גדול ואז היו עוסקים בקניית מעלות הרוחניות, רק היתה האמת נעדרת מהם והיו מוטעים בחושבם כי גם להמזלות כח ויכולת להשפיע והעד עמלם בחכמת הכשוף שהיא חכמה גדולה כמבואר ברמב"ן. גם היה דורם קרוב לדורו של אברהם אע"ה, שהודיע אלקותו יתברך ועשה נפשות רבות. ובמה אם לא בחכמה? כי היראה על חכמה היא בנויה. ולכן גם המה ידעו כי מי שהוא ירא

גדול לאות כי הוא גם חכם גדול וכאשר ראה פרעה שיוסף מקורב אליו יתברך כל כך, כמ"ש; "אֲחֵרֵי הוֹדִיעַ אֲלֹקִים אוֹתָךְ אֶת כָּל זֹאת", הלא יתרון לך בהכמתך באופן אחר; "אֵין נִבּוֹן וְחָכָם פְּמוֹד". "הֲנִמְצָא כְּזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֲלֹקִים בוּ". ולכן בהכרח שיש לך גם יתרון הכושר והסגולה בהנהגת המדינה. ולכן; "אֲתָה תִּקְנֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי" ('שם'). ('חכמה ומוסר' ב לט).

'מצות נר חנוכה מצוה חביבה עד מאד. וצריך האדם להזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבת האל והודיה לו על הנסים שעשה לנו, אפי' אין לו מה יאכל אלא מן הצדקה, שואל או מוכר כסותו ולוקח שמן ונרות ומדליק' (רמב"ם 'חנוכה' ד יב).

וביאר הרב המגיד; 'אף שלא הוזכר שמחוייב למכור כסותו לנר חנוכה, מ"מ למדו הרמב"ם מק"ו מארבע כוסות'. והטעם שם; משום פרסומי ניסא. וכל שכן בנר חנוכה שעדיף מקידוש היום, למדנו מזה שנס חנוכה הושווה לזה של יציאת מצרים, משום שבשניהם יש בהם פרסום של השגחתו ית', שמשנה הטבע ומשדד המערכות כרצונו. ומשניהם נלמד שתכלית הבריאה היא עבודת השם. וכמו ביציאת מצרים נאמר להם; "פְּהוֹצִיאֶךָ אֶת הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹקִים" ('שמות' ג יב) כמו כן בנר חנוכה; הנס היה לצורך טיהור המקדש מעבודה זרה ועבודת ה' בקדושה וטהרה.

הנה תכליתן של כל המצוות הוא; 'לצרף את הבריות' ('ב"ר' מד א). וזה שהספיק לאדה"ר ולנח רק מצוות אחדות, כבר ביארו הטעם; משום שהיה שכלם חזק ויצרם חלש ומגודל השגתם בדעת אלוקים נתדבקו אליו ובטחו בו, עד שכל מעשיהם היו בדבקות תמידית, אולם במשך הזמן נתגבר היצר והוחלש השכל. וברצות הקב"ה לזכות את ישראל, היה צורך למצוות רבות להגביר השכל על היצר, כדי שיוכלו גם הם להגיע למעלות העליונות שבהם הדבקות בו יתברך.

זהו שאמרו חז"ל; 'בא חבקוק והעמידן על אחת; "נְצַדִּיק בְּאֲמוֹנָתוֹ יִתְנַה" ('חבקוק' ב ד) ('מכות' כד.) היינו; שמטרת כל המצוות היא תכלית זו וכולם הם אמצעים להגיע אליה. על האדם לבחון את עצמו בעשיית המצוות אם אמנם משיג מכל מצוה עלייה באמונה. וכבר ביאר הסבא ז"ל; 'שמהפסוק; "נְצַדִּיק בְּאֲמוֹנָתוֹ יִתְנַה" משמע ענין תמיד, שכל צעד ושעל של החיים יהי' חדור בהרגשה של אמונה. וזהו; "יִתְנַה". וכמ"ש ז"ל; "כָּל הַנְּשָׂמָה

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

תְּהַלֵּל קָהָה (תהלים' קנ ו) **על כל נשימה ונשימה חיב אדם לברך את ה'** (ב'ר' יד ט).

עאכו"כ במצוות של פרסומי ניסא; שבאו לפרסם הניסים הגדולים שעשה הקב"ה לעמו בשומרם תורתו ובהתרחקם מדרכי הגוים, שכולם אומרים אמונה בהקב"ה ומעוררים את האדם לאהבת ה' ותורתו, **אבל כבר התמרמר על זה מרן הגה"צ**

ר' שמחה זיסל זצ"ל; שאפי' מצוות יקרות אלה אנו מקיימים בלי שום התעוררות פנימית, **"מְצַוֵּת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה"** (ישעיה' כט יג) מבלי לעמוד על חסדי ה' גדלותו וגבורתו.

ולדעתי יש להוסיף; שהלוואי תהיה יציאתו מהחנוכה כביאתו, שלא רק שלא מנצלים את הזמן המסוגל הזה לעלייה באמונה ואהבה ויראת שמים, אלא שעוד מורים היתר להתרפות בו מלימוד התורה.

ולפעמים מתקיים; **'אם תעזבני יום יומיים אעזבך'** (ילקו"ש' דברים' יא תתעג) אשר על כן מוטל על כל אחד ואחד החוב לפלס דרכו על פי חשבונות של מוסר ויראת שמים, כדי שכל מעשיו יהיו שלשלת של אמונה ובמיוחד שע"י מצוה חביבה זו של 'נר חנוכה', יראה לקבוע בתוך לבו לימודים של אהבת ה' ואמונה בו וישאב חיזוק גדול ללימוד התורה ועבודת ה'. **'המוסר והדעת'**. ■

סיבה ומסובב

לו **השואל:** "הלא כבודו הוא המוליד והמביא"? **!?" פורץ הפקיד בצהוק ואמר לו:** "אני רק פקיד זוטר שמקבל את ההוראות מגבוה, מנהל הרכבת אינו מסתובב כאן על הרציף עם משרוקית, הוא יושב על כורסתו למעלה במשרד ומשם הוא מעביר את הוראותיו לפקידיו ואנו רק המבצעים". **"ע"פ זה מבאר בעל ה'בית הלוי';** ידוע שבכל דבר בעולם יש סיבה ויש מסובב **כלומר;** ישנה הסיבה הגורמת את הדבר וקיימת התוצאה הנולדת מן הסיבה. א"כ בשכל האנושי יש מקום לטעות ולומר שחלום פרעה הוא הסיבה שסובבה את הוצאת יוסף מבית האסורים, **על כן היה עיתוי החלום תלוי ועומד עד שיגיע העת של;** **"קץ שם לחשף"** סוף ישיבת יוסף במאסר. ומכיון שהגיע היום הנכסף **מיד;** **"ופרעה חלם"**. מעתה מובן היטב סוד הענינים בפסוק וכריכתם יחד. **אכן;** **"מקץ שנתים ימים"** של יוסף הגיעה העת; **"ופרעה חלם"**. ■

שזמן צאת הרכבת קרוב מאד. בהישמע השריקה השלישית כבר נמצאים כולם על מקומותיהם והרכבת יוצאת לדרכה מבלי להמתין לאף אחד ואפילו לא לאדם הנכבד ביותר. עומד לו אותו אדם וצופה במחזה הזה בפעם הראשונה בחייו ומתמלא הערכה כלפי אותו פקיד הממונה על המשרוקית. הוא מחליט כי בודאי הוא המנהיג והמוליד את תנועת הרכבות. לדעתו אין ספק כי איש זה קובע את זמני הנסיעה ועל פיו נוסעות הרכבות ועל פיו תעצורנה. בהתאם למחשבתו הוא נגש אליו ונתן לו את הכבוד הראוי למנהלי חברות חשובות ומתענין אצלו בכל מיני ענינים הנוגעים למהלכה של הרכבת. בעל המשרוקית אינו מבין כלל מה פשר הכבוד שנפל בחלקו שהרי מעולם לא כבדו אותו כ"כ ואף פעם לא נשאל שאלות שרק המנהל יודע להשיב עליהם. **ולכן פנה הוא אל השואל ואמר לו:** "את שאלותיך עליך להפנות אל מנהל הרכבת". **ענה**

"נניח מקץ שנתים ימים ופרעה חלם" (בראשית' מא א)

אומר המדרש; 'זהו שנאמר; 'קץ שם לחשף'" (איוב' כח ג) (ב'ר' פט א).

סיום תקופת מאסרו של יוסף וחלום פרעה הם לכאורה שני ענינים נפרדים אשר מלבד זה שארעו באותו פרק זמן אין שום קשר ביניהם. **צריך להבין א"כ מדוע 'כורך' הפסוק את שניהם יחד באומרו;** **"נניח מקץ שנתים ימים ופרעה חלם"**? **ניתן להבין זאת על פי משלו של בעל 'בית הלוי';** **משל לאדם שהגיע בפעם הראשונה בחייו לתחנת הרכבת והוא ראה שזמן קצר לפני צאת הרכבת לדרכה משמיע אדם מסוים קול שריקה חדה, מיד עם השמע השריקה נראו הרבה בני אדם נחפזים להיכנס אל תוך הרכבת. זמן קצר אחר כך נשמעת שריקה שניה ואז ממהרים גם אלה שלא הזדרזו עד עכשו כי יודעים הם**

טעות בכונה

הנביא; **"נניח פאָקלם מַהֲנִיזִיד נְהִימָה צִעְקוּ נִיאָמְרוּ מִנֵּת פִּסִּיר"** (מלכים' ב ד מ). לא, לא לכך התכוונו, לא זאת רצינו, לא על כך חלמנו, תעינו ותעתענו. **והרעיון העתיק הזה הובטח מראש; 'בעקבות משיחא הוצפא יסגא והיוקר יאמיר הגפן תתן פריה והיין יהיה ביוקר. נערים פני זקנים ילבינו, בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמותה, אויבי איש אנשי ביתו, פני הזור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו. ועל מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים'** (סוטה' ט טו). **(הרב שלום מאיר וולך שליט"א)** ■

ויחייד ויאמר: "נסו להקים מערכת חינוך בלי אמונה, ליצור חברה ללא ערכים, לנתוץ שלשלת הדורות וליבא תרבות מנוכרת. נסו ליבא אלפי גוים ולהציף את הארץ בחנויות למכר חזיר, לגדל תרבות אנטישמית ישראלית מקורית. נסו לעורר מפגשים בין ערבים ליהודים ולעודד מסעות בני נוער בחסות מסיונרית רשמית. מה עוד יש לנסות ולא ניסיתם. תזרקו הכל לקלחת זו ששמה מדינת ישראל ונראה איזה תבשיל יצא. תטעמו ותתבלו לפי הצורך ותאמרו אם לכך התכוונתם, אם זה אכיל. **התשובה ידועה מראש כדברי**

מלך המשיח יבוא כדי להציג פתרון ותרופת אמת לכל המצוקות והמדווים; הבריאותיים, המשפחתיים, הכלכליים, הבטחוניים, המדיניים. **בכל שטח ובכל תחום;** קרבת אלקים, שמירת מצוות, אמונה, עבודת ה'. אז כל עוד יתנוססו שלטים כוזבים ומוכרי אשליות, מעוררי תקוות ומפזרי הבטחות **בנוסה של;** 'ישראל מחכה לפלוני', 'פלוני טוב ליהודים', 'רק פלוני יביא שלום ובטחון', 'פלוני, כי דרוש שינוי', 'תנו לפלוני להמשיך' כל עוד מציעים החרטומים והחכמים הצעות קסם ופתרונות פלא, **יעמוד המשיח בצד**

פרשת 'מקץ'

**"וזאת תהיה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים
אשר צבאו על ירושלים"**

מזימת הגוים והתכנית האלקית

"נעֲתָה יִרְא פִּרְעָה אִישׁ נְבוֹן וְתָכַם"
(בראשית' מא לג)

מדוע יוסף מחזר ליתן עצה אע"פ שלא שאלו ממנו? כתב רבנו אברהם בן הרמב"ם בשם חברו רבנו אברהם החסיד ז"ל; שיוסף ראה בפתרון החלום שעומדות לבוא שנות שבע ואחריהן יבוא רעב כבד וממושך אשר כמוהו לא היה וברוב רגשי חמלתו על העם וברוב חסדו וטובו, לא יכול היה לכלוא את רגשותיו ולמנוע את העצה שיכולה להציל את העם. **"ולא תפרת הארץ כרעב" (שם' לו).**

בטחון רב

מסופר על הבעש"ט הקדוש זצ"ל; שלקח את תלמידיו ונסע לכפר מסוים, כשהגיעו לכפר נכנסו אצל מוכסן זקן ונשוא פנים, המוכסן קיבלם בסבר פנים יפות ושמח על האורחים שבאו אליו. למחרת בשעת עמידתם בתפילה ראו שבא שוטר ובידו מקל עבה, דפק שלש דפיקות על השלחן ויצא. הבעל שם טוב ותלמידיו שלא הבינו את פשר הדפיקות הסתכלו בפני הזקן וראו שהוא שמח ככתחילה. כעבור חצי שעה אחרי התפילה שב השוטר ודפק שוב שלש דפיקות על השלחן והסתלק. **שאל הבעל שם טוב את בעל הבית:** "מה פשר הדפיקות?" **אמר המוכסן:** "זוהי התראה שעלי להביא היום לאדון את דמי החכירות של הכפר. אם אחרי שלש התראות כאלו אין מביאים לו את דמי החכירות הוא לוקח בשבי את המוכסן ובני ביתו". **אמר לו הבעל שם טוב:** "משלותך ניכר כי הכסף בידך על כן לך קודם הסעודה לשלם ואנו נמתין עד שתחזור". **ענה לו בעל הבית:** "לפי שעה אין לי אפילו פרוטה אחת, אך מן הסתם יזמין לי ה' ועל כן בואו ונסעד במנוחה שהרי יש לי עוד שלש שעות". לקראת סוף הסעודה בא השוטר בפעם השלישית ודפק על השלחן. בעל הבית נשאר שליו ורגוע בירך ברכת המזון במתינות לאחר מכן לבש בגדי שבת ואמר: "עתה אלך לשלם". **שאלו הבעל שם טוב:** "האם יש לך כבר את כל הכסף

כי אם בחנוכה, בין בשנה פשוטה ובין בשנה מעוברת. **ואפשר לרמוז בפסוק זה דרך נוטריקון;** 'ובמלכות יון היהודים ירדו, מתתיה קם צעק, שמע גורא תפילתו יושב מרום, יחד מזרזין יצאו מתתיה ובניו, פלאות רבות עשה השם, ח' לילות מיהרו והדליקו המנורה, נקבעו הימים עלינו מאותו דור עתה לזכרון הנס ידליקו אותם רבים'. **(מקום מקדש')**

בשלחן ערוך כתוב; שסעודות חג החנוכה הן סעודות רשות בלבד, כי ימי חנוכה נקבעו רק להלל ולהודאה ולא למשתה ושמחה, **כמבואר בגמרא; 'לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל ובהודאה' (שבת' כא). שואלים המפרשים;** מדוע שונה חנוכה מפורים שבפורים תקנו לעשות; **"מי משתה נשמחה" (אסתר' ט כב) ואילו כאן; 'בהלל ובהודאה' עונה על כך רבי מרדכי יפה בעל ה'לבושים';** כי בפורים היתה סכנה לגוף מכיון שהמן בן המדתא הרשע ביקש להשמיד את כל היהודים טף ונשים ביום אחד ונעשה להם נס שהצילים הקב"ה מהשמת הגוף **לכן קבעו חז"ל לעשות; "מי משתה נשמחה" שהם עניני הגוף זכר להצלת הגוף. אך בחנוכה שהגוף עצמו לא היה בסכנה כי אם הנפש, היות ומלחמת החשמונאים היתה כנגד תרבות היונים מלחמת אור בחושך, שזוהי מלחמה רוחנית **לכן קבעו חז"ל לציון את הנס; 'בהלל ובהודאה' שהם שייכים לרוחניות. (בני ציון')****

שמן זך

כל מטרותם של היונים היתה להשכיח את התורה מישראל ע"י שיתערבו ויתבללו ישראל עם היונים, כמו שכתוב: "ניתעקבו בגוים ויילמדו מעשיהם" (תהלים' קו לה). אולם כמו שהשמן אינו יכול להתערב עם שאר משקים שבעולם ואף עולה הוא למעלה מעליהם, כך ישראל המשוליים לשמן; לא התערבו ביונים אלא הבדילו עצמם מהם ובזכות זה זכו לנצח את היונים ולהיות עליו על כל גויי הארץ. ולכן נהגו רבותינו הקדושים

הדרוש? **השיב לו בעל הבית:** "עדין אין לי אף לא פרוטה אחת אבל בודאי יזמין לי ה'" והלך לדרכו. הבעל שם טוב ותלמידיו יצאו אחריו לעקוב ולראות איך יפול דבר, לפתע ראו כרכרה באה לקראת האיש. כשנפגשו יצא איש הדור פנים מתוכה ניגש למוכסן והחליפו ביניהם כמה מילים, לאחר מכן נכנס האיש לכרכרה והמשיך לדרכו, לאחר זמן קצר שוב חזרה הכרכרה והאיש יצא שוב פעם מתוכה, ניגש למוכסן והושיט לו סכום כסף. כאשר קרבה העגלה אל המקום שעמדו הבעל שם טוב ותלמידיו **שאל הבעל שם טוב את היושב בתוכה:** "מה לך ולמוכסן?" **ענה לו:** "הצעתי לפניו עסקה; שאקנה ממנו את היי"ש שיעשה בחורף הבא. מתחילה לא השתויתי איתו במחיר ורק לאחר שראיתי שהוא מתעקש ועומד על מקחו חזרתי שוב והוכרחתי לתת לו כל מה שדרש, מכיון שידעתי כי הוא איש ישר ונאמן". **אמר הבעל שם טוב:** "ראו כמה גדול כח הבטחון".

"נקל שדני יתן לתן לקם רחמים"
(בראשית' מג יד)

לכאורה היה צריך לומר: "יתן עליכם רחמים" והרי לכך נתכון שהש"ת ירחם עליהם א"כ **מדוע אמר:** **"יתן לתן לקם רחמים"?** **מבאר הרבי משה יחיאל מאוז'רוב זצ"ל;** הרוצה שירחמו עליו מן השמים צריך תחילה שיהיה הוא עצמו רחמן, **כדרך שאמרו; 'כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים' (שבת' קנא).** אף יעקב אבינו איחל לבניו שיזכו להיות רחמנים שיתן הקדוש ברוך הוא להם מידה טובה זו של רחמנות על אחרים וממילא ירחמו גם עליהם מן השמים. **(ממעיינות הנצח')**

"יְהִי מִקְצֵי שָׁנָתִים יָמִים וּפְרַעַה חֲלָם וְהָנָה עֲמֵד עַל הָאָר" (בראשית' מא א)

הגאון רבי חיים סינאוני זצ"ל כותב; הנה נודע כי פרשת 'מקץ' לעולם לא תחול

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

לתת מים תחת השמן בנר חנוכה כדי לרמוז בזה שישראל נמשלו לשמן שעולה על כל המשקים, כך עם ישראל נצחו את היונים והתעלו מעליהם. ('בני ציון')

מזימת הגוים

'רבי אבא אמר משמו של רב ייסא סבא וכך אמר רבי שמעון: "עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את כל המלכים שהציקו לישראל ולירושלים; את אנדריאנוס, ללופינוס ונבוכדנצר ולסנחריב ולכל שאר מלכי העמים שהחריבו את ביתו ולהשליט אותם כבתחילה ויתכנסו עמהם שאר העמים. ועתיד הקדוש ברוך הוא להפרע מהם בגלוי סביב ירושלים. זהו שכתוב: "זאת תקנה המגפה אשר יגף ה' את כל העמים אשר צבאו על ירושלים" (זכריה יד יב). 'אשר יצבאו' לא כתוב אלא; 'אשר צבאו'. אז כתוב: "וּכְרַב אֲוֹנָךְ פְּהַר־סָמָרִית" ('שמות' טו ז). וזה לזמן שיבוא מלך המשיח כתוב. ושירה זו היא שירת עולמים. "וּכְרַב־אֲפִיךָ נֶעְרַמְנוּ מִים" באותו זמן. ומשום כך יש באותו הזמן ולזמנו של מלך המשיח ולזמן גוג ומגוג. "נֶצְבּוּ כְמוֹ נֹד" לזמן של עולם הבא כי היא חדוות כל העולמות. "אמר אוֹנֵב אֶרְדֵּף אֲשִׁיג אֶחְלַק שְׁלֵל". "אמר אוֹנֵב" זה אותו ממונה גדול על המצרים בשעה שניתן לו שלטון על ישראל חשב שישמיד אותם תחת שלטונו, אלא שזכר הקדוש ברוך הוא את הרי העולם שהיו מגינים עליהם. ואל תאמר זה לבדו אלא כל אותם גדולים שממונים על עמים עובדי כוכבים ומזלות. וכשניתנה להם רשות ושלטון על ישראל כולם רוצים

להשמיד את ישראל תחתיהם" ('זוהר' מתורגם 'בשלח')

שברי זכוכית

רבי ליפא היה גבאי צדקה שהגיע מארץ ישראל למילנו שבאיטליה כדי לאסוף תרומות לטובת מוסדות התורה בירושלים. כשהגיע למילאנו, שלחה אותו הקהילה היהודית להתארח בביתו של אחד מהגבירים החשובים שבעיר, מר הילקוט. רבי ליפא הופתע מהעושר הרב שבארמונו של מר הילקוט ובכנסו לחדר קבלת הפנים, עמד והתבונן בהתפעלות בחפצי הניו, בנורות הקריסטל הנוצצות ובכלי הבדולח המבהיקים, לפתע נתקלו עיניו במשהו מוזר; לצד חנוכית זהב ענקית היו מונחים שברים של בקבוק, המראה היה משונה ורבי ליפא לא הסתיר את תמיהתו. הגביר שהבחין במבטי התמיהה של רבי ליפא פנה אליו ושאלו: "אתה כנראה שואל מה עושות כאן הזכוכיות הישנות". "נכון מאד" השיבו רבי ליפא. "הם מאד יקרי ערך בעבורי ואף יותר מכל הזהב, הכסף והקריסטל שבעולם, שכן אני חיב לשברים אלה את עולמי". "עד כדי כך?" שאל רבי ליפא. "כן רבי, בוא ואספר לך מדוע; לפני שנים רבות למדתי בישיבה בהולנד עד לגיל שמונה עשרה והייתי בטוח שעתידי נמצא בין כתלי הישיבה. והנה, יום אחד הגיע מכתב מסבי שהתגורר באיטליה ובו ביקש שאגיע לעזור לו בעסקיו היות ואינו חש בטוב. עשיתי כבקשתו ובעידודם של הורי נסעתי אליו לאיטליה, אולם לצערי הרב, מצבו של סבא החמיר ולאחר זמן מה נפטר. הורי דרשו שאחזור ללמוד בישיבה אולם אני כבר הייתי שקוע בעולם

המסחר. ההצלחה האירה לי פנים ועשיתי חיל בעסקי. כתבתי להורי שאני נשאר באיטליה. פתחתי סניפים רבים והייתי טרווד בעבודתי מבוקר עד ערב אולם בגלל עסקי הרבים התחלתי לוותר על תפילת ערבית ובמשך הזמן 'דילגתי' גם על תפילת שחרית ולאט לאט התרחקתי מהיהדות, כעבור כמה שנים התחתנתי ונולדו ילדי אך לא חינכתי אותם בדרך של אבי וסבי, בדרך התורה. כל זה עד לאותו מקרה; היה זה בימי כסלו, בלכתי ברחוב ראיתי קבוצה של ילדים משחקים ולפתע שמעתי את אחד הילדים שהוא ממרר בבכי קורע לב. חבריו ניסו להרגיעו אולם ללא הועיל. והילד כל הזמן חזר ואמר: "מה אגיד לאבא"? נגשתי אליו ושאלתי: "מה קרה"? בעינים דומעות סיפר לי הילד שמשפחתו עניה ובמשך זמן רב חסכה פרוטה לפרוטה עבור בקבוק שמן זית כדי שיוכלו להדליק בו נרות חנוכה בהידור. היום שלחו אותו ההורים לקנות בקבוק שמן זית ושוב ושוב הזהירו אותו לבל ישבר הבקבוק. הילד קנה את הבקבוק אולם כשפגש את חבריו משחקים הצטרף אליהם למשחק והבקבוק נשבר לרסיסים... בקשתי מהילד להתלוות אלי לחנות ושם קניתי עבורו בקבוק חדש וגדול הרבה יותר ושלחתי אותו לביתו כשהוא מאושר. בדרכי הביתה הדהדו במוחי אותן מילים של אותו ילד: "מה אגיד לאבא"? ופתאום חלפה בלבי מחשבה נוקבת; "מה אגיד לאבא שבשמים שהפקיד בידי נשמה יקרה!?" "מה אגיד לאבא אחרי מותי? הרי הפניתי עורף ליהדות". חזרתי למקום ואספתי את שברי הבקבוק ובלילה הזה הדלקתי נרות חנוכה לתדהמת בני ביתי... ומאז התחילה דרך החזרה שלי לחיק היהדות ולקיום המצות. ('בני ציון') ■

פתאם

ה'חפץ חיים' ברגש: "הרואים אתם, כך תבוא הגאולה, רגע אחד חשך מוחלט ולפתע יאיר האור במלוא עוזו." ■

חיים' דיבר בהתרגשות על הגאולה הקרובה. השבת יצאה ומישהו הדליק את האור, בעוד הכל ממצמצים מחמת האור הפתאומי, קרא

ה'חפץ חיים' צ"ל ישב בביתו עם צאת השבת ונשא דבריו בפני בני הישיבה, האפולונית ששרתה היתה לחשכה וה'חפץ

להודות ולהלל

ה'. והוכיח זאת מתפילת 'על הניסים'; 'ואחרי כן באו בניך לדביר ביתך... להודות ולהלל לשמך הגדול' ('על הניסים'). פלומר; המטרה של החשמונאים היתה להודות ולהלל את שם ה'.

המעטים על היונים הרבים והיה מסביר; שכל רצונם של החשמונאים לקדש שם שמים ברבים, לא מפני שחפצו בשלטון יצאו להלחם אלא רק הרצון לטהר את עם ישראל ממלכות יון ולקדש את שם

'ואחרי כן באו בניך לדביר ביתך... להודות ולהלל לשמך הגדול' ('על הניסים') בימי החנוכה היה הגאון ה'חפץ חיים' זיע"א מספר על נצחון החשמונאים

פרי חיים' מרבינו מן בעל 'אילת השחר' שליט"א

למוסדות. **אמר לו רבינו:** "תדע לך צריך כסף אבל 'אפילו מיליארד דולר לא שוה לרגע אחד של לימוד תורה..."

מהי הגזירה האיומה של תקופתנו? שאלו את רבינו: "מהו האיום החמור ביותר מבחינה רוחנית בתקופה זו?"
אמר רבינו: "הגזירה על בני הישיבות לקחתם לצבא!! כי חלילה וחס בן ישיבה שעוזב את הלימוד, כל היידישקייט שלו נהרסה..."

עורו נא התעוררו נא

כאשר במוצאי שבת קדש, היתה התעוררות גדולה מאד לחיזוק שמירת בתי ישראל מן האויב הנורא 'האינטרנט' וסיעתו. ונתקבצו רבבות בנות ישראל בכל ארץ הקודש לשמוע דברי אלקים חיים בענין זה. יתן הש"ת שנוכה שיקויים בקרוב; ויהסר מעלינו את המות הזה'.

וכך היו דברי רבינו שנמסרו להעביר בכנס;

'ידוע לכולם שהאינטרנט זה דבר שיש בו הרבה מאד קלקולים. ומאד צריך לזהר כדי שלא יבוא לידי דבר רע "שומר נפשו ירחק מקהם" (משלי' כב ה). ואלה שמוכרחים שיעשו חסימה. וסיים בברכה; כל אלה שימנעו מזה ויעשו כדון, יזכו ברוחניות ובגשמיות'.

ובטרם שהתחיל מרן לשאת את דבריו **אמר לבני ביתו:** "אין מה להוסיף, כאשר ידוע לכולם חומרת הדבר. רק על דרך משל יש להביא את דברי רש"י בפרשת 'וישב'; 'שניצוץ יוצא מיוסף שמכלה ושוורף את כולם' (בראשית' לו א).

כך ניצוץ אחד של האינטרנט ברענט אלעמען אוועק! - שורף את כולם!!!
ואומר רבינו: "בן אדם שנמצא בעולם הזה מרגיש רק את העולם הזה ולא מרגיש את העולם הבא, ממילא את כל הרוחניות שלו הוא מוכר בעד נזיד עדישים..."

תומך תורה – בלי כסף

כהמשך למה שהובא בגליון הקודם בגודל מעלת תומכי תורה, **שאלו:** "אם דוקא במי שתומך בממונו לתורה, או גם מי שתומך באופן רוחני ומקרב אדם לתורה או מגדל תלמיד... לתורה, אם גם הוא נחשב כאילו למד וכמש"כ רבינו יונה. שמתכפר לו עון ביטול תורה?"

השיב רבינו: "כי מסתמא הוא הדין בזה, שהרי יש לו חלק בכל הדברים הטובים שעושה מי שנתקרב על ידו לתורה ומצוות".

כ"כ קשה לאנשים לתת כסף, כי בדיוק כמו שקשה ללמוד תורה כך קשה לתת כסף, אותו היצר הרע שלא נותן ללמוד, לא נותן לתת כסף בשביל תורה. ויש אנשים שיתנו בשביל רפואה וכל מיני דברים שכאלה, אבל תורה - לא!

ובכלל 'תומך תורה' זה 'המשיא בתו לתלמיד חכם' (כתובות' קיא:). וא"כ מי שזוכה לחתן בן תורה ודואג שיוכל לשבת ללמוד, הרי הוא בכלל מה שכתוב ברבינו יונה שניצול עי"ז מהעונש המר של ביטול תורה.

נר שעה ארוך או שמן זית קצר

שאל הגאון רבי יהודה ארי' דינר שליט"א: "במי שיש לו נרות שעה ארוכים שדולקים כמה שעות 'עד שתכלה רגל מן השוק' (שבת' כא:). בזמנינו בפועל ושמן זית יש לו רק כדי שידלק חצי שעה, במה ידליק?"

תשובה: "פירסומי ניסא עדיף וידליק בנר שעה שדולק הרבה שעות". (אמנם הוסיף רבינו דלדעת הסוברים שאין מעלה ביותר מחצי שעה, אין ענין בפירסומי ניסא בלי מצוה והוי כמדליק נרות בפורים...)

שליחות שלא חלה כלל ומקלקלת

בתוד"ה מהו; 'שמא מיגרע גרע לפי שבא מטעם שליחות' (קדושין' כג:).
שאלו לרבינו: "האיך שייך שיגרע מה שעשה שליח, כיון שאינו יכול לעשות שליח, הרי לא חל במינוי השליחות כלום וממילא הדר הוי ככל שטר ע"י אחרים דמהני?"

וביאר רבינו: "דכשעושה ע"י אחרים מכיון מקבל השטר לזכות את השטר לעבד, אבל ברגע שעשאו העבד שליח, אף שאין השליחות כלום, מ"מ כבר אין כונתו בקבלת השטר לזכותו לעבד וממילא אם אין את הגזירה שוה מאשה דמהני נמי ע"י שליח, לא שייך שיעיל קבלת השטר ע"י אחר".

מרן הגאון רבי יוזל מנוברדהוק צוק"ל

סיפר רבינו: "כי בצעירותו פגש אותו רבי ישראל סלנטר צוק"ל ו**שאל אותו:** "במה הוא עוסק?" **השיב רבי יוזל:** "צריך לראות במה לחיות". **שאלו רבי ישראל:** "און מיט וואס צו שטארבן האסטו שוין" – "ובמה למות כבר יש לך?" (פי'; מה עם חיי עולם הבא). **ואמר רבי יוזל:** "שמאותו רגע חל אצלו מפנה עצום, ששינה את כל מהלך החיים שלו".

מה שוה יותר ממיליארד דולר?... ליהודי אחד שביקש ברכה לגיוס כספים

"נתקע פה ירך יעקב" (בראשית' לב כו) **'אלו תמכין דאורייתא'** ('זוהר' קעא).

לפני כשבועים נודע לרבינו כי לפי הטכנולוגיה כיום עידן המצלמות על פתחי הבתים... יש אנשים שאינם נותנים אפשרות להגיע אליהם. ואם פעם היו דופקים גבאי צדקה בדלתות הבתים והיו פותחים את הדלת לראות מה רוצים והיו מקבלים משהו, היום שרואה כל אחד בישיבתו בטרקלין בתוככי ביתו מי העומד בפתח, יכולים לדפוק ולדפוק ואין קול ואין קשב וגם אם מנסים לתפוס בטלפון, מזהים מי מתקשר ולא מרימים את הטלפון וכך יכולים ראשי ישיבות וכוללים להסתובב ימים ארוכים ולא לזכות אפילו לפתיחת דלת...

הביא רבינו על אתר את הגמ'; 'ההוא חסידא דהוה רגיל אליהו דהוה משתעי בהדיה (שהיה אליהו רגיל לבוא אצלו) עבד בית שער ותו לא משתעי בהדיה' (עשה בית שער לפני חצירו והפסיק אליהו לבוא אליו) ('ב"ב' ז:). ופרש"י; 'לפי שמפסיק בעניינים הצועקים ואין קולם נשמע'.

מוסיף רבינו: "פעם היו צריכים בית שער כדי שלא לפתוח, היום מתקנים מצלמה ולא פותחים. והיינו הך".

מוסיף רבינו דבר נורא:

"את העניינים לא מכניסים ובא 'הוריקן' שאי אפשר לעצור ונכנס גם דרך דלתות שמתקן בהם מצלמות..."

ומביא רבינו הרבה את מה שכתב רבינו יונה ב'אגרת התשובה' וז"ל;

'וחייב אדם לעסוק בתורה בכל יום... כשם ששכר התלמוד תורה גדול מכל המצוות כך עונש ביטול תורה גדול משאר עבירות. ומצינו בבית ראשון שויתר הקב"ה על ע"ז וג"ע ושפיכות דמים ולא ויתר על עון ביטול תורה... והרוצה להנצל מן העונש המר והעון הגדול הזה, יתעסק בצרכי התלמידים והרבנים הלומדים לשם שמים ויעזור בשכירות הרבנים כדי שיעמדו בעירו ויהיו עוסקים בתורה על ידו' ע"כ.

כמו כן הביא רבינו את דברי הגמ' בסנהדרין; 'אחאב ותרן בממונו היה ומתוך שהנהנה תלמידי חכמים מנכסיו כיפרו לו מחצה' (סנהדרין' קב:).

אמר רבינו: "אם אנשים היו מבינים את זה, היו צריכים לתת הרבה כסף לישיבות קטנות וישיבות גדולות תלמודי תורה וכוללים, כל מה שקשור לתורה"

"אך לא לכולם יש שְׂקָל" ולאור דברי רבינו יונה; מובן למה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

בהמות ועופות וצמחים מהכל השאיר רק משהו כדי שאחרי זה העולם שוב יוכל להתקיים. ומהאנשים השאיר נח ובניו ונשיהם חוץ מעוג מלך הבשן שאז הלך על יד התיבה של נח. ואחרי כן הי' דורות לא טובות כגון דור הפלגה והחריב את סדום ועמורה בגלל היותם רעים וחטאים. ואברהם אבינו הלך בדרך הרצויה לפניו וזכה להמשיך דורות טובות מבנו יצחק ויצחק המשיך דורות יעקב, עד שכלל ישראל זכו להיות העם אשר הקב"ה יהיה מרוצה בהם.

ואנחנו בס"ד וצאצאינו זכינו להיות העם אשר זכו לקבלת התורה החביבה והישרה. ולדאבונינו חלק גדול מעמינו סטו מן הדרך אשר הקב"ה רוצה. וחיוב גדול ומצוה גדולה מוטל עלינו לעשות מה שבאפשרותנו לקרוב לתורה ומצוות. ואם כל רב וכל ירא השי"ת יקדיש פעם א' בשבועים להשתדל לקרב אלה שהתרחקו, יוכל במשך הזמן להציל נשמותיהן וזה הצלה רוחנית יותר צריך מהצלה גשמית. וכל א' שיעשה יהי' לו בודאי סיעתא דשמיא לזכות לכל טוב בין ברוחניות בין בגשמיות.

כ"ג אייר תשס"ח לפ"ק
אהרן יהודה לייב שטיינמן
בני ברק יצ"ו ■

ולומד ולא עוסק בקירוב... אינו זוכה למה שאחז"ל; 'שאיין הטא בא על ידו'?" השיב רבינו: "בזה שהוא יושב ולומד הוא מזכה את הרבים". וביאר דבריו: "כי כמה דברים הוא מונע על ידי שהוא יושב ולומד וכמו שהי' אומר רבי ישראל סלנטר; שעל ידי זה מציל יהודים במדינה אחרת משמד!"

ולמחרת הוסיף רבינו את מש"כ החזו"א באגרותיו; 'ואם היו בני תורה עמלים בתורה לאמיתתה, היו מצילים ילדים הרבה ואנשים רבים מהרהורי כפירה וכיוצא בזה, בשפע קדשם בהשתפך רוח טהרה בעולם. ובסביבות בעל תורה אמיתי הדבר ניכר לעינינו השפעה המרובה על אנשים הרבה, מה שכל השתדלות מעשית לא תשיגנה. וכמו כן יש רשמים דקים על הרחוקים, שאין עין הרואה מרגשת בהם לדקותם' (חזו"א' ג סב).

וראיתי לצרף מכתב רבינו מלפני כמה שנים לאחד מרבני הקהילות בחו"ל;

בס"ד כבוד הרה"ג ר' ... שליט"א הנה ידוע לכל שהקב"ה ברא העולם רק בשביל ישראל שעומדים לקבל התורה וכל הדורות שלפני זה לא הי' מרוצים ובשביל זה החריב ע"י המבול כל האנשים ואפילו

והביא רבינו מה שאחז"ל; 'כל המזכה את הרבים אין הטא בא על ידו' (יומא' פו.). ופירש"י; 'הקדוש ברוך הוא מדחה מפניו את העבירה'. והיינו; שלא מביאים לו נסיונות קשים ונכלל בזה כל אלו המקרבים אנשים לתורה ומצוות, שהרי אמרו; 'גדול המהטיאו יותר מן ההורגו' (ב"ר' כא ד) א"כ להיפך אם מצילו מחטא, אין ערוך לשכרו.

וב'חובת הלבבות' כתב; 'שאפילו אם אדם יכול לזכות להיות בדרגה כמו מלאך, הוא לא בא לדרגה של מי שמזכה את הרבים. מזכה את הרבים זה דבר גדול! וכפי גודל דרגתו בזיכוי הרבים, כך זוכה יותר להינצל מחטא, כמו בשאר דברים בלימוד התורה... מה שמרבה יותר הוא בדרגה יותר גדולה' (חובת הלבבות' י).

ומזכה את הרבים זה לא רק מי שעושה בעלי תשובה, אלא גם אם מעלה, גורם לעלות בדרגה אחד שהוא כבר שומר תורה ומצוות, כמו אנשי הצוות בישיבות שמעלים את התלמידים יותר ויותר, היות וגורמים לעלות למדרגה יותר גבוהה, גם זה בכלל מזכה את הרבים.

מי הוא המזכה את הרבים?
שאלו: "האם מי שעוסק בקירוב רחוקים זוכה להינצל מחטא ומי שיושב

מתנ"ס פירסט אור החיים 1 שיכון ד רמת אגוז יום שלישי ה' טבת 18/12/12

כניסה חינם פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

טבריה

ירושלים הבירה 1 מתנ"ס מופת יום רביעי ו' טבת 19/12/12

כניסה 10 שקל פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

בית שאן

ההרצאות מאובטחות

כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

תאריך	מסלול	שבת פרשת
14/12/12	חמישי-מוצ"ש	פרשת מקץ
21/12/12	ששי-מוצ"ש	פרשת יגש
28/12/12	ששי-מוצ"ש	פרשת יחי
04/01/13	ששי-מוצ"ש	פרשת שמות
11/01/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת וארא
18/01/13	ששי-מוצ"ש	פרשת בא
25/01/13	ששי-מוצ"ש	פרשת בשלח
01/02/13	ששי-מוצ"ש	פרשת יתרו
08/02/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת משפטים
15/02/13	ששי-מוצ"ש	פרשת תרומה
01/03/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת כי תשא
08/03/13	ששי-מוצ"ש	פרשת ויקהל פקודי
15/03/13	ששי-מוצ"ש	פרשת ויקרא
22/03/13	חמישי-מוצ"ש	פרשת צו

בס"ד

ארגון 'שופר' מתכבדים להודיעכם על תוכנית הנופשים החדשה

עם הרב אמנון יצחק שליט"א
במלון מדיסון *** דלאקס

רח' העליה 17 נהריה

הרישום בימים א-ה 09:00 - 15:30

557/516 03-6777779

הנחלת ערתי היהדות, לימוד מידות ופרקי אבות בנתי הספר הממלכתיים. ■
העלאת אחוזי המשכנתא לזכאים וחיוג הקבלנים הזוכים במכרזי מדינה (מינהל) להקצות אחוזים גדולים יותר ■
מכלל הדירות שיבנו כדיוור בר השגה.

■ מחיקת רישום פלילי לאחר 7 שנים מיום ההרשעה (למעט בעבירות רצח, ... ואלימות קשה) על מנת למחוק את הכתם גם מן המשפחות של העבריינים/ילדיהם כחוק אשר קיים בארה"ב.
■ העלאת המהירות המותרת נכבישי. ישראל עד ל-140 קמ"ש נכבישים תקינים ונטיחותיים ולמנוע גרימת תאונות בגין המצלמות.

■ קיצור בירוקרטיה ותשלום לבעלי מוגבלויות הזכאים לפי החוק נענור תקופה שלא תעלה על 3 חודשים מרגע המצאת כל המסמכים הרלוונטים.

■ הקמת מוסדות ל'נוער נושר'

כה להנעת

מתזירים השלטון לעם

